

Sygn. akt V KO 28/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 maja 2020 r.,
w sprawie wniosku **M. P.**
skazanego z art. 258 § 3 k.k. i innych,
o wznowienie postępowania
zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II AKa (...),
częściowo utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt II K (...)
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

- 1. odmówić przyjęcia wniosku M. P. wobec jego oczywistej bezzasadności;**
- 2. pozostawić bez rozpoznania wniosek skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego M. P. z dnia 26 lutego 2020 r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt II K (...).

Jak wynika z akt znajdujących się w Sądzie Najwyższym, postanowieniem z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. V KK 179/17, została oddalona kasacja obrońcy

skazanego jako oczywiście bezzasadna, a następnie skazany oraz jego obrońca kilka razy wnosili o wznowienie postępowania w sprawie. Sąd Najwyższy, w związku z pismem skazanego, postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r., w sprawie V KO 78/17, stwierdził brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu wobec niewystąpienia w sprawie bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a postanowieniem z dnia 5 lipca 2018 r., sygn. V KO 9/18 odmówił, w trybie art. 545 § 3 k.p.k., przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności. Po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego, którego formalną podstawą był przepis art. 540 § 3 k.p.k., Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. V KO 84/18 oddalił ten wniosek. Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2019 r., sygn. V KO 60/19, odmówiono przyjęcia kolejnego wniosku skazanego o wznowienie postępowania, a postanowieniem z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. V KZ 45/19 Sąd Najwyższy utrzymał to zaskarżone przez skazanego postanowienie w mocy.

W obecnym wniosku o wznowienie postępowania z dnia 26 lutego 2020 r. skazany wskazuje na, jego zdaniem, *nowe dowody i fakty*, które mają świadczyć o jego alibi i nie popełnieniu przez niego przypisanych mu przestępstw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego M. P. jest oczywiście bezzasadny i dlatego należało odmówić jego przyjęcia.

Z ugruntowanego już orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k., osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo procesowe nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych, w tym dotyczących przymusu adwokackiego. O oczywistej bezzasadności wniosku możemy mówić także wtedy, gdy nie zawiera on żadnych racjonalnych i obiektywnych przesłanek do merytorycznego badania podstaw wznowienia, określonych przepisami prawa procesowego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 maja 2016 r., V KO 39/16 i z dnia 26 czerwca 2017 r., III Ko 45/17, Lex 2071609, 2338021).

Analiza wniosku w niniejszej sprawie dowodzi jego tożsamości, w znacznej części, w sferze motywacyjnej ze złożonymi wcześniej wnioskami i pozwala stwierdzić, że skazany już po raz kolejny usiłuje zanegować swoje sprawstwo, wskazując na naruszenia prawa jakich rzekomo miały się dopuścić zarówno organy ścigania jak i Sądy orzekające, co doprowadziło w istocie do błędnych ustaleń faktycznych w sprawie. Nie dostrzegając więc jakichkolwiek nowych argumentów świadczących o konieczności wznowienia postępowania z tego powodu, stwierdzić należy, że brak jest również potrzeby powtarzania wcześniej prezentowanej argumentacji Sądu Najwyższego, który do kwestii kontroli drogowej samochodu A. oraz przebywania skazanego w dniach 23-27 lipca 2010 r. w S., a nie w K., jak to zostało ustalone przez Sądy, wyczerpująco odniósł się w swoich wcześniejszych orzeczeniach, szczególnie z dnia 5 lipca 2018 r., z dnia 12 sierpnia 2019 r. oraz z dnia 18 grudnia 2019 r.

Z tych względów, Sąd Najwyższy uznał, że wniosek skazanego o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny, gdyż nie spełnia podstawowych warunków ustawowych i dlatego należało odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., a wobec takiego rozstrzygnięcia, należało stwierdzić, że wniosek M. P. o wstrzymanie wykonanie orzeczenia jest bezprzedmiotowy i dlatego został pozostawiony bez rozpoznania. Natomiast jeżeli skazany uważa, że został niesłusznie skazany, a organy ścigania oraz sędziowie dopuścili się w związku z tym naruszenia prawa, to może w tej sprawie bezpośrednio zwrócić się do właściwych organów, w tym do Izby Dyscyplinarnej, o której wspomina w swoim wniosku.